

Rok 1918.

Dziennik ustaw państwa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 9. lutego 1918.

Treść (M 46 i 47.) 46. Ustawa, dotycząca karatu metrycznego. — 47. Rozporządzenie, dotyczące karatu metrycznego.

46.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1918, dotycząca karatu metrycznego.

Za zgodą obu lzb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Zmieniając częściowo artykuł V. ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, i uzupełniając artykuł XIII. tejże ustawy, dopuszcza się w handlu drogimi kamieniami i pradziwienni perlami „karat metryczny” jako oznaczenie masy 20 centygramów (200 miligramów).

§ 2.

Wielokrotności i podpodziały karatu metrycznego tudiż formy ciężarków, przedstawiających poszczególne wartości, ogłasza się w drodze rozporządzenia.

§ 3.

Używanie w obrocie publicznym oznaczenia „karat” na inne, niż metryczne wagę karatowe (§§ 1. i 2.) jest niedozwolone.

§ 4.

Ustawa ta wchodzi zaraz w życie.

§ 5.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi robót publicznych.

Laxenburg, dnia 26. stycznia 1918.

Karol wlr.

Seidler wlr.

Homiann wlr.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 7. lutego 1918,

dotyczące karatu metrycznego.

Na zasadzie ustaw z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, i z dnia 26. stycznia 1918, Dz. u. p. Nr. 46, obwieszcza się poniżej ustalone przez c. k. Główną Komisję miar i wag, a co do należności zatwierdzone przez Ministerstwo robót publicznych przepisy o sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przez urząd cechowniczy metrycznych ciężarków karatowych.

W obrocie publicznym musi się do odwazania drogich kamieni i prawdziwych perel wedle karatu metrycznego używać stemplowanych przez urząd cehowniczy ciężarków karatowych, przytoczonych w punkcie 1. następujących poniżej przepisów, zresztą obowiązują postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 112.

Umieszczone poniżej przepisy wchodzą zaraz w życie.

Toggenburg wlr.
Wimmer wlr.

Homanu wlr.
Wieser wlr.

Przepisy.

dotyczące sprawdzania i uwierzytelniania przez urząd cehowniczy metrycznych ciężarków karatowych.

I.

Dopuszczalne ciężarki karatowe i ich oznaczenie.

1. Dla publicznego obrotu drogimi kamieniami i prawdziwemi perłami dopuszcza się do sprawdzania i uwierzytelniania przez urząd cehowniczy następujące ciężarki karatowe (wagi precyzyjne), z oznaczeniami, podanymi w punkcie 2.

Ciężarki karatowe:

500	<i>mk</i>	=	.	.	.	100	<i>g</i>
100	,	=	.	.	.	20	,
50	,	=	.	.	.	10	,
10	,	=	.	.	.	2	,
5	,	=	.	.	.	1	,
1	,	=	.	.	.	20	<i>cg</i>
0,5	,	=	.	.	.	10	,
0,1	,	=	.	.	.	2	,
0,05	,	=	.	.	.	1	,
0,01	,	=	.	.	.	2	<i>mg</i> .

Garnitur ciężarków karatowych składa się z jednej sztuki ciężarków po 500, 50, 5, 0,5 i 0,05 *mk*, z czterech sztuk ciężarków po 100, 10, 0,1 i 0,01 *mk* i z pięciu sztuk ciężarka po 1 *mk*.

2. Ciężarki mają się oznaczyć w ten sposób, że na górnej ich powierzchni wybija lub wyrzyna się ilość karatów metrycznych z dodaniem liter „*mk*” (porów. także punkt 1.).

II.

Materiał na ciężarki karatowe.

3. Ciężarki od 500 aż do 5 karatów włącznie można sporządzić z mosiądzu, bronzu, paktfonu lub także z innych kruszeców lub stopów kruszcowych, o ile są do wymienionych powyżej kruszeców podobne twardością i odpornością na wpływy

powietrza. Ciężarki wspomnianej wielkości wolno powlec platyną niklową.

4. Na ciężarki 1 karatowe i 0,5 karatu można używać oprócz przytoczonych poprzedni materiałów także platynę, dalej aluminium lub innego kruszca, stojącego pod względem gęstości i odporności na zewnętrzne wpływy na równi z aluminium, względnie takiegoż stopu kruszcowego.

5. Ciężarki, wynoszące 0,1, 0,5, i 0,01 karatu, musi się sporządzać z aluminium lub z innego kruszca, stojącego pod względem gęstości i pod względem odporności na zewnętrzne wpływy na równi z aluminium, względnie z takiegoż stopu kruszcowego.

III.

Kształt ciężarków karatowych.

6. Ciężarki 500 karatowe do 5 karatowych otrzymują kształt stożków ślepych z większą płaszczyzną podstawową i należy zaopatrzyć je w galkę; wszystkie krawędzie należy zaokrąlić.

7. Przy ciężarkach 500 karatowych do 50 karatowych ma średnica góra wynosić w przybliżeniu 80 procent a wysokość 45 procent dolnej średnicy, przy ciężarkach 10 karatowych i 5 karatowych, górna średnica wynosić ma 80 procent a wysokość 22 procent dolnej średnicy.

8. Inne ciężarki mają otrzymać postać mniej więcej regularnych, sześciobocznych płytEK, których jedna krawędź jest odgięta.

IV.

Inne właściwości ciężarków karatowych.

9. Każdy ciężarek musi mieć tą właściwość, aby wśród wpływów, działających przy prawidłowem użyciu, dawał gwarancję dostatecznej niezmienności substancji; w szczególności musi mieć czystą i gładką powierzchnię a nie może mieć ani dziurek ani innych wklęsłości (choćby nawet wypełnionych jakimś materiałem) ani wbitych sztyfcików.

10. Ciężarki, sporządzone z mosiądzu lub z innych podobnych kruszeców, muszą razem z galką być z jednej sztuki, muszą być lite, a na dolnej powierzchni nosić ślady obróbienia na tokarce; ciężarki, mające wystające brzegi, są nie dopuszczalne.

V.

Sprawdzanie ciężarków karatowych i granice błędów.

11. Sprawdzanie ciężarków odbywa się w urzędach cehowniczych, uprawnionych do urzędowego postępowania z wagami precyzyjnymi, wedle instrukcji, obowiązującej co do sprawdzania wag precyzyjnych.

Dozwolone różnice w zwykł lub w zniż od odnośnych używanych miar normalnych są następujące:

na 500	<i>mk</i>	25	<i>mg</i>
" 100	"	10	"
" 50	"	8	"
" 10	"	3	"
" 5	"	2	"
" 1	"	1	"
" 0.5	"	1	"
" 0.1	"	0.5	"
" 0.05	"	0.5	"
" 0.01	"	0.2	"

VI.

Cechowanie.

12. Ciężarki z galką cechuje się na górnej i dolnej płaszczyźnie.

Ciężarki w kształcie płytka cechuje się na tej płaszczyźnie, na której jest umieszczony znaczek *mk*.

Do cechy na górnej płaszczyźnie należy dodać liczbę roku, a mianowicie umieścić ją tuż pod cechą lub obok niej.

Do jednej z cech należy dodać jeszcze cechę w kształcie gwiazdy o sześciu promieniach.

Przy ciężarkach karatowych 0.05 i 0.01 *mk* może cechowanie nastąpić także przez wybitie samego orła.

VII.

Należytości.

13. Za sprawdzanie i uwierzytelnianie ciężarków karatowych przez urząd cechowniczy ma się liczyć i ściągać należytości, ustanowione dla wag precyzyjnych o takim samym ciężarze w rozdziale V. taryfy należytości cechowniczych z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, i rozporządzeniem ministerialnym z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 127.

Wiedeń, dnia 7. lutego 1918.

G. k. Główna Komisja miar i wag:

Lang wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstraße I. 24, także w roku 1918, w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim.

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmio wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 10 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstraße I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyla się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaobowaniem niesie także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za K 5·04	Rocznik 1867 za K 4·80	Rocznik 1885 za K 4·32	Rocznik 1903 za K 10·80
" 1850 " 12·60	" 1868 " 4·80	" 1886 " 5·52	" 1904 " 6·—
" 1851 " 3·12	" 1869 " 7·20	" 1887 " 6·—	" 1905 " 7·20
" 1852 " 6·24	" 1870 " 3·36	" 1888 " 10·08	" 1906 " 14·40
" 1853 " 7·56	" 1871 " 4·80	" 1889 " 7·20	" 1907 " 15·60
" 1854 " 10·08	" 1872 " 7·68	" 1890 " 6·48	" 1908 " 10·80
" 1855 " 5·64	" 1873 " 7·92	" 1891 " 7·20	" 1909 " 10·20
" 1856 " 5·88	" 1874 " 5·52	" 1892 " 12·—	" 1910 " 10·08
" 1857 " 6·84	" 1875 " 4·80	" 1893 " 7·20	" 1911 " 8·40
" 1858 " 5·76	" 1876 " 3·60	" 1894 " 7·20	" 1912 " 15·—
" 1859 " 4·80	" 1877 " 2·40	" 1895 " 8·40	" 1913 " 11·40
" 1860 " 4·08	" 1878 " 5·52	" 1896 " 8·40	" 1914 " 18·—
" 1861 " 3·60	" 1879 " 5·52	" 1897 " 18·—	" 1915 " 14·04
" 1862 " 3·36	" 1880 " 5·28	" 1898 " 7·20	" 1916 " 15·24
" 1863 " 3·36	" 1881 " 5·28	" 1899 " 12·—	" 1917 " 18·30
" 1864 " 3·36	" 1882 " 7·20	" 1900 " 8·40	
" 1865 " 4·80	" 1883 " 6·—	" 1901 " 7·20	
" 1866 " 5·28	" 1884 " 6·—	" 1902 " 9·—	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej (1/4 arkusz = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstraße I. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusz = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług matery.